

Perheellämme oli juhlat tänään ja olin innoissani. En malttanut odottaa, että vieraita saapuisi. Kaikki vaan juoksenteli ympäriinsä touhottaen eri järjestelyjen kanssa. Olin selvästi tiellä, koska minua komennettiin vähän väliä siirtymään. Olen itse niin pieni ja avuton, ettei minusta ole hyötyä järjestelyissä. Siksi pääosin päivää lepäilin ja odotin vain vieraita. Nukahdin jopa hetkeksi sohvalle, kunnes minut komennettiin pois. Kuulemma sotken sohvan, vaikken ollut edes käynyt ulkona vähään aikaan. Vihdoin ovikello soi ja ensimmäiset vieraat saapuivat. Juoksin ikkunaan katsomaan tulevia vieraita. Menin ovelle vastaan muun perheen tavoin. Tervehdin vieraita ja monet olivat hyvin iloisia minulle, mutta jotkut vain ärähtivät ja käskivät menemään kauemmaksi. En tiedä miksi, koska yritin olla vain ystävällinen. Viimein viimeinenkin vieras oli saapunut ja alkoi ruokailu. Minulle annettiin vain hieman ruokaa, joten kun alettiin tarjoamaan kahveja kiersin ympäriinsä. Jotkin vieraista antoivat palan leipää, mutta en tykkää siitä muuta kuin makkarasta. Yksi ystävällinen vanha täti meinasi antaa minulle palan kakkua, mutta se kiellettiin. Yksi mies, kun tulin hänen luokseen, mulkaisu minua vihaisesti ja ärähti: "Mene pois siitä!" Olin hieman loukkaantunut, enkä enää mennyt hänen luokseen. Jotkut lapset tulivat repimään minua, vaikka en jaksanut leikkiä. Yritin piiloutua heiltä, joten löysin mukavan piilon sängyn alta. Siellä hetken oltua ajattelin, että reitti on vapaa, niin tulikin joku mies vastaan. Mies ajatteli olevansa hauska ja heitti pallon käytävään ja sanoi: "Hae pallo!" Jatkoin vain matkaani. Juhlat alkoivat vihdoin päättyä ja vieraat alkoivat pikku hiljaa poistua. Vihdoin olin taas vapaa olemaan oma itseni. Vieraita on kiva nähdä, mutta mikään ei voita omaa rauhaa. Asetuin nukkumaan petiini.